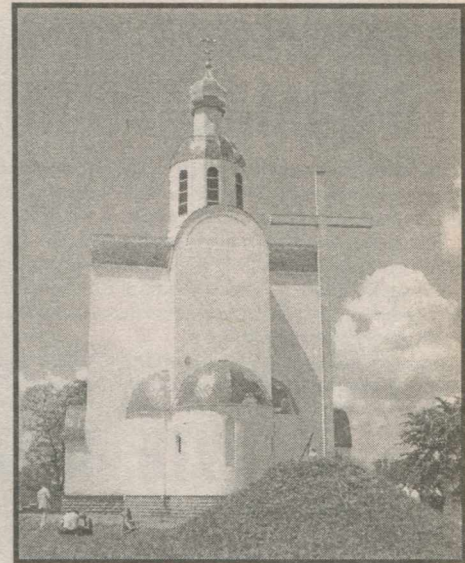

ІЗ СЕЛА НАБЕРЕЖНОГО – ПО ВСІЙ УКРАЇНІ

Пішло відлуння «Троїцьких дзвонів» - унікального фестивалю з однойменною назвою, зініційованого академіком Миколою Жулинським і проведеного на його батьківщині у селі Набережне Демидівського району. Прикметно, що фестиваль народної творчості духовною сув'яззю тісно переплівся з іншою величною подією – освяченням тутешнього храму, ініціатором, меценатом та будівничим якого також став Микола Жулинський. На освячення храмової споруди (як і на закладання наріжного каменя десятьок літ тому) прибув Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Історію дійства, яке у Набережному збирало люд з різних куточків України і своєю чисельністю перевершило кількість мешканців села приблизно у 30(!) разів, слід розпочати з кінця минулого століття. Саме тоді виходець із тутешніх теренів, людина зі світовим ім'ям Микола Жулинський почав втілювати у реальність свою довгоочікувану заповітну мрію – зведення храму (першого за багатотисячому історію поселення).

- Річ у тім, що мої односельці завжди ходили до церкви у сусідні села, - розповідає Микола Григорович, - і водночас криво зиряли про власну святиню, яка б слугувала духовним осередком. Ця мрія реально почала втілюватися наприкінці минулого століття, і наразі вона дійшла до важливої віхи – освячення, хоч по впорядкуванню храму ще багато належить зробити. Загалом за отой час я реально спізнав, наскільки це нелегка справа - зведення храмової споруди. Але попри всі труднощі величезна радість проймає душу, Проймає і від того, що золотавий купол з високого берега річки Стир видніється аж до знаменитих «Козацьких могил», і від того, що вдався цікавий архітектурний задум, коли під однією банею розташувалися дві церкви (нижня і верхня). А найголовніше – від того, що церква стала душею громади, що люд усім своїм серцем потягнувся до неї. Чесно кажучи, я не сподівався, що на освячення, на фестиваль прибуде стільки людей. Зроду-віку Набережне такого багатотисячного гурту не бачило.

Більше того, у цьому багатотисячному гурті можна було помітити чимало талановитих українських особистостей – і Героїв України, і лауреатів Національної премії України імені Тараса Шевченка, і народних артистів України, і політиків та державних діячів, членів Волинського братства та Рівненського земляцтва. А скільки дивовижних майстрів та творчих колективів зібралось на фестивалі! З Івано-Франківщини, приміром, прибули гончарі, які влаштували прекрасні майстер-класи. З Во-

лині вишивальниці привезли декілька сотень вишитих сорочок. Ділилися секретами вишивки і млинівські майстрині-вишивальниці, зокрема, Дана Хомутовська та Людмила Медун з Млинова. А ось представники Демидівського центру творчості приємно здивували присутніх виробами з бісеру. Загалом на фестивалі було представлено широке різноманіття виробів народно-прикладного мистецтва.

У РОМАНСІ СПІВАЄ ДУША

Прекрасна нагода послухати ніжні пісні, звернутися до спогадів і мрій, побути на вечорі золотого романсу випала учасникам обласного семінару бібліотечних працівників середніх спеціальних закладів, що проходив у державному технікумі ветеринарної медицини.

Багатогранність людського життя з його спогадами та мріями є основною темою романсу. Вслухатись у неповторну чарівність жанру допомогли працівники районного центру дозвілля. У виконанні Заслужених працівників культури України Вадима Баласа та Миколи Муляра прозвучали романси «Ой ти, дівчино, з горіха зерня», «Чорнії брови, карії очі», «Сміються, плачуть солов'ї». Прекрасні ніжні романси «Ніч яка місячна», «Дивлюсь я на небо» прозвучали у виконанні Сергія Єсіпова, Григорія Шумельчука, В'ячеслава Лук'ячука.

Слухаючи український романс вмиг мінає втома і дихається легко, спокійно. Через золотий романс ми доторкнулися до краси в музиці і почуттях.

На літературно-музичному вечорі у вєттехнікумі, проведеному відділом юнацтва центральної районної бібліотеки, була представлена та оформлена виставка «Краса Землі – наш рідний Млинів», де учасники семінару познайомились із книгами млинівських поетів.

Гадаю, зустріч із романсом та літературною поезією місцевих авторів залишаться у пам'яті гостей надовго.

**Ірина ДОВГАЛЮК,
директор ЦСПШБ.**